

ΔΙΕΞΕΔΙΔΟ

Το σκοτάδι;

Μερικά πράγματα έχουν θέση συγκεκριμένη.
Δεν μπορείς ν' ανάβεις λυχνάρι και να το καλύπτεις από πάνω.

Αν ναι, τότε γιατί το άναψες;
Πώς θα φωτίσει τη νύχτα;
Πώς θα βοηθήσει τους ανθρώπους ν' αποφύγουν να την πτώση;

Και οι άνθρωποι πρέπει να στέκουν ψηλά.
Να φωτίζουν.
Να μεταδίδουν το φως στους άλλους.
Να βοηθούν και τους άλλους να δουν.
Ν' αποφύγουν τη σύγκρουση με αντικείμενα του σπιτιού.

Αυτός είναι και ο δικός μας ρόλος.
Ένα ρόλος ευθύνης.
Αξιοπρέπειας.
Ελευθερίας.
Σοβαρός.
Ένας ρόλος, που δεν μπορούμε να παραμερίσουμε.
Είναι ξεκάθαρο. Της νύχτας τα έργα δεν οδηγούν σε καλό.

Τερμίτες, λοιπόν θα γίνουμε; Ή τυφλοπόντικες;
Το φως διώχνει τα σκοτάδια. Αναζωογονεί. Θα προτιμήσουμε το σκοτάδι λοιπόν;

+ο π. Γ.

Κάτω οι μάσκες

«Σχέσεις που βασίζονται σε επικοινωνία με προσωπεία δεν μπορούν να αλλάξουν. Παραμένουν αυτό που ήταν πάντα: Περιπτώσεις μη επικοινωνίας. Μόνο όταν και οι δυο πλευρές καταφέρνουν να αποδεχθούν τα αισθήματά τους, να τα βιώσουν και να τα μοιραστούν χωρίς φόβο, είναι δυνατό να δημιουργηθεί αληθινή σχέση.

Είναι πολύ ωραίο, όταν συμβαίνει, αλλά σπάνιο. Γιατί ο φόβος που νιώθουν και οι δυο πλευρές μήπως χάσουν τη βιτρίνα και τη μάσκα που έχουν συνηθίσει, εμποδίζει την αληθινή συναλλαγή» (Αλις Μίλλερ, συγγραφέας).

Μπορεί οι Αποκριές να αργούν ακόμη. Ομως κανένας μας δεν λέει να ξεφορτωθεί το προσωπίο του. Αρεσκόμαστε στο πλαστό. Το κίβδηλο. Δεν τολμούμε να δείξουμε το πραγματικό μας πρόσωπο. Μας ενοχλεί η αληθινή όψη προσώπων και πραγμάτων. Προτιμούμε το προσωπίο. Αυτό που καμμιά με τη γνησιότητα δεν έχει σχέση. Και προσπαθούμε να δημιουργήσουμε κοινωνία.

Μάταια. Γιατί χωρίς τα αληθινά πρόσωπα δεν επικοινωνούμε. Ξεγελούμε τους εαυτούς μας μόνο.

Δ.Δ.

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

ηλιοθελήσινά

- Το καθήκον μας βοηθά να κάνουμε στη ζωή μας πράγματα σωστά. Η αγάπη μας εμπνέει να τα κάνουμε ωραία.
- Όταν απλώνεις τα χέρια σου να πιάσεις τ' άστρα, μπορεί βέβαια να μην τα φθάσεις. Είναι όμως σίγουρο, πως δεν θα καταλήξεις να κρατάς μια χούφτα λάσπη.
- Οι ίδιες θλίψεις ενώνουν τους ανθρώπους, χίλιες φορές περισσότερο από τις ίδιες χαρές.
- Η ευτυχία δεν είναι να κάνεις αυτό που θέλεις, αλλά να θέλεις αυτό που κάνεις.
- Μεγαλωσύνη δεν είναι να στέκεσαι πάνω από τους άλλους και να τους διατάξεις. Μεγαλωσύνη είναι να είσαι στο πλευρό τους βοηθώντας τους να πετύχουν το καλύτερο που μπορούν.
- Χαρακτήρας είναι η τέλεια και σωστά εκπαιδευμένη θέληση.

ΔΙΕΞΕΔΙΔΟΞ

ΣΤΟ ΦΩΣ

Δεν υπάρχει κρυπτό, που θα μείνει για πάντα άγνωστο.
Θα φανερωθούν όλα οπωσδήποτε. (Μαρκ. δ' 22).

Πότε;

Πολλά φανερώνονται καθημερινά.

Άλλα αργούν.

Κάποια προκύπτουν σύντομα.

Δίνεται μάλιστα η εντύπωση, ότι βιάζονται να βγουν
στην επιφάνεια.

Κανόνας λοιπόν: Τίποτε «κρυπτόν».

Θέλουμε να φανερωθούν; Μα δεν θα ερωτηθούμε.

Είμαστε έτοιμοι να τ' αντιμετωπίσουμε, όταν έλθουν στο
φως;

Αν είναι καλά, ναι. Αν όχι;

Πρέπει να προβληματιστούμε.

Πρέπει ότι κάμνουμε, ν' αντέχει στη δημοσιότητα.

Όσο, πάντως, και να θέλουμε να θάψουμε κάτι, δεν θα
τα καταφέρουμε.

Θα έλθει η ώρα του.

Ας ελέγξουμε τις πράξεις μας λοιπόν.

Τα έργα της νύχτας και του σκοταδιού δεν αντέχουν
στο φως.

Σκοτάδι όμως σημαίνει έλλειψη φωτός. Απουσία του.

Αν λοιπόν τα έργα μας είναι φωτεινά, δεν υπάρχει
πρόβλημα.

Στο φως λοιπόν. Χωρίς αποκρύψεις

Έτσι απλά

Με τους κοινούς θνητούς. Να περιμένει τη σειρά του. Για να υποβληθεί σε ακτινοβολία στο ογκολογικό κέντρο. Δεν το «σκάζει» από την Κύπρο για θεραπεία στο εξωτερικό. Με υπομονή και απλότητα λοιπόν.

Χωρίς τίποτε να τονίζει την ιδιότητα του πρώην προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ούτε να διεκδικεί προτεραιότητα.

Απλά, καρτερικά δίνει μήνυμα συμπεριφοράς και σεβασμού στον άνθρωπο. Πως είμαστε όλοι ίσοι μπροστά στον πόνο. Με τα ίδια δικαιώματα στην περιθαλψη και τη φροντίδα.

Τελειώνοντας τη θεραπεία δείχνει ακόμα πιο προσιτός. Χωρίς επιτηδευμένη συμπεριφορά.

Χαιρετά με απλότητα.

«Αφήνουμε υγεία και καλή συνέχεια σε όλους». Η ευχή του.

Πόσο απουσιάζει από την καθημερινότητά μας μια τέτοια στάση και συμπεριφορά. Αφ' υψηλού κοιτάμε τους διαβάτες. Δεν πολυνοιαζόμαστε.

Ανάποδα γυρίζει ο χαρακτήρας μας επιβεβαιώνοντας όσα ένας Αμερικανός πρόεδρος είπε:

«Αν θες να δοκιμάσεις το χαρακτήρα ενός ανθρώπου, δώσ' του εξουσία».

Δ.Δ.

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

βασθηκσινά

- Χρειάζεται θάρρος να σηκωθεί κανείς και να μιλήσει, αλλά και να καθίσει κάτω ν' ακούσει.
- Τα καλωσυνάτα λόγια μπορεί να είναι σύντομα και εύκολα να τα πει κανείς. Η ηχώ τους δεν τελειώνει όμως.
- Αν με κολακέψεις, μπορεί να μη σε πιστέψω. Αν με κριτικάρεις, μπορεί και να σε αντιπαθήσω. Αν με αγνοήσεις, μπορεί να μη σε συγχωρήσω. Αν μ' ενθαρρύνεις μ' έναν καλό σου λόγο, δεν θα σε ξεχάσω ποτέ.
- Οι πράξεις ενός ανθρώπου είναι οι καλύτεροι ερμηνευτές των σκέψεών του.
- Ζήσε και εργάσου με σκοπό να κάνεις καλύτερα τα πράγματα. Ακόμη και τα πιο μικρά.
- Το μίσος φράζει τους αγωγούς της αγάπης. Και θολώνει τα μάτια της λογικής.

ΑΙΕΤΕ ΑΙΔΟ

Φθείρουν

Η θέση είναι ξεκάθαρη. Επαναλαμβάνεται μάλιστα σε πολλά σημεία των Ευαγγελίων.

Ύποιος έχει αυτιά... (Μαρκ. δ'23)

Μα υπάρχει κανείς που δεν έχει;

Έχουμε όλοι μας.

Γιατί όμως να έχουμε;

Το κείμενο συμπληρώνει: Για ν' ακούει.

Μα είναι δυνατό να έχουμε αυτιά, μα να μην... ακούμε;

Φαίνεται, πως ναι. Απλώς για το στόλισμα του κεφαλιού(!)

Το να έχουμε αυτιά και να μην τα βάζουμε να «δουλέψουν», να λειτουργήσει δηλ. η ακοή, είναι παράξενο. Και σπάνιο.

Εφ' όσον τα έχουμε, πρέπει να τα χρησιμοποιούμε.

Το να τα χρησιμοποιούμε, όποτε όμως εμείς κρίνουμε απαραίτητο, πάλι κάτι δεν πάει καλά.

Πρέπει να διαλέγουμε τι ακούμε. Ναι.

Όχι να μην ακούμε, αλλά ν' αποφεύγουμε τ' αρνητικά ξεσπάσματα των άλλων και τις ύβρεις.

Να κρατούμε αυτά που μας βοηθούν.

Ν' αποβάλλουμε τα άχρηστα.

Τα περιττά.

Μόνο πρόβλημα μας δημιουργούν.

Ταυτόχρονα μας φθείρουν. Μας κάνουν κακό.

Μας συμφέρει κάτι τέτοιο;

+ο π. Γ.

Ενώνει

Μαθήματα ήθους. Ακόμη μια μεγάλη στιγμή, από τις πολλές που προσφέρει ο υγιής αθλητισμός.

«Τελειώσαμε την 5η ιστιοδρομία και πηγαίναμε για την 6η. Την τελευταία της ημέρας.

Διαπιστώνω ότι ο τούρκος συναθλητής μου έχει σπασμένο κατάρτι. Ήταν μέσα στα μετάλλια, αλλά δεν μπορούσε να συνεχίσει.

Σκέφτηκα αμέσως να του δώσω το σκάφος μου για να μπορέσει να διεκδικήσει το μετάλλιο.

Ο Αλίσιαν είναι συναθλητής μου και πολύ καλός μου φίλος. Μπορεί να μην έχω τόσο καλούς Κύπριους φίλους», κατέληξε ο ιστιοπλόος Παναγιώτης Ιορδάνου.

« Ήταν μια πολύ ωραία κίνηση, που δεν την περίμενα. Με τη συνέχιση της συμμετοχής μου κατάφερα να πάρω μετάλλιο. Αυτή η ενέργεια πρέπει να είναι παράδειγμα για τα νέα παιδιά», παρατήρησε ο τούρκος ιστιοπλόος.

Ο αθλητισμός ενώνει. Καταργεί τους διαχωριστικούς τοίχους. Φέρνει τους ανθρώπους κοντά.

Υπερβαίνει διαφορές. Μικρές ή μεγάλες. Δείχνει το δρόμο της συμφιλίωσης. Και της ειρήνης.

Δ.Δ.

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

βασθηκισινά

● Σεβάσου απολύτως τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των άλλων. Καμιά επιχείρηση δεν μπορεί να θεωρηθεί επιτυχής, ακόμη κι αν προοδεύει, σε μια κοινωνία που αδιαφορεί για τους άλλους.

● Το χαμόγελο είναι μια καμπύλη του στόματος, που μπορεί να φτιάξει ένα σωρό πράγματα.

● Το θέλημα του Θεού δεν σε οδηγεί ποτέ κάπου, όπου η χάρη Του να μην μπορεί να σε προστατέψει.

● Δεν υπάρχει θησαυρός μεγαλύτερος από έναν καλό φίλο.

● Αν κατορθώσεις ν' ακούσεις τι λέει η σιωπή της αξιοπρέπειας, θα έχεις πάρει ένα καλό μάθημα σωστής συμπεριφοράς. (Μεν. Παλλάντιος)

● Μη χάνεις την ελπίδα σου εξαιτίας της πρόσκαιρης επιδείνωσης. Οι πιο σκοτεινές ώρες της νύχτας είναι λίγο πριν ξημερώσει. Το σκοτάδι της αυγής! (Μεν Παλλάντιος)

ΑΧΡΗΣΤΑ

Άχρηστα

Προτροπή σαφής. Δεν θ' ακούμε κρατώντας τα πάντα.
Πολλά μας βλάπτουν.
Ας μην τα κρατήσουμε.
Ας τ' αφήσουμε να φύγουν.
Δεν μας οικοδομούν.
Πρέπει να εξασκήσουμε την προσοχή μας.
Κάποια είναι για το καλό μας;
Τα κρατούμε.
Κάποια άλλα θα μας βλάψουν;
Τ' απορρίπτουμε λοιπόν.
Η προσοχή μας χρειάζεται να βρίσκεται διαρκώς σ' ένταση.
Καλούμαστε να είμαστε προσεκτικοί.
Όχι επιπόλαιοι.
Πρόχειροι.
Να σκεφτόμαστε πρώτα. Κι ύστερα να υιοθετούμε ότι ακούσαμε.
Πολλοί λένε ανοησίες.
Εμείς κλείνουμε τ' αυτιά μας.
Δεν αφήνουμε να μπουν τα όποια περιττά των άλλων.
Τα πετούμε μακριά.
Άχρηστα είναι. Ανώφελα.
Τί να τα κάνουμε;

+ο π. Γ.

Τον ξαναβρίσκουν

Η διεύθυνση και το προσωπικό των Φυλακών δείχνοντας, την ευαισθησία τους σχετικά με τα θέματα που αφορούν στον καρκίνο, συμμετείχε κι εφέτος στον παγκύπριο έρανο «Μαζί στη Ζωή».

Ιδιαίτερα εντυπωσιάζει. Στέλνει μηνύματα σε όλους η στάση των κρατουμένων.

Με δική τους πρωτοβουλία αποφάσισαν να προσφέρουν τα ημερομίσθια από την εργασία τους. Παράλληλα και ποσό χρημάτων από τους προσωπικούς τους λογαριασμούς.

Το θεώρησαν φυσικό. Αντίδραση κατά πάντα λογική.

Ο πολιτισμός μιας χώρας φαίνεται μέσα από κάποιες τέτοιες χειρονομίες. Εδειξαν ανθρωπισμό. Πρόσφεραν, μέσα από τη θέρμη της καρδιάς τους, τον οβολό τους. Την αγάπη τους. Συμβάλλοντας στην άνιση μάχη κατά του καρκίνου.

Μπροστά στον κίνδυνο, έκαμαν αυτό που μπορούσαν.

Δίλεπτο; Γιατί όχι; Ακόμη κι οι καρδιές μπροστά στον πόνο των ανθρώπων, μαλακώνουν.

Ξαναβρίσκουν τον εαυτό τους.

Δ.Δ.

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

ημερομίσθια

- Μόνο όταν είμαστε ο εαυτός μας, χαιρόμαστε τη ζωή έτσι, όπως μας προσφέρεται. (Γ. Ματσαγγίδης)
- Όταν τρέμουν ακόμη στα φύλλα οι στάλες της τελευταίας βροχής, ήσυχα και απλά, αθόρυβα έρχεται η Άνοιξη. (Γ. Ματσαγγίδης)
- Στη γη περπατώ. Και κρατιέμαι από τον ουρανό.
- Ο μόνος τρόπος να κερδίσει κανείς μια ανθρώπινη καρδιά είναι να χαρίσει πρώτα τη δική του. (Γρηγ. Βασιλειάδης, Ψυχολόγος)
- Στην καλύτερη περίπτωση, δίνουμε ψίχουλα αγάπης ως ανταπόδοση στη δική Του αγάπη. Αυτό ίσως είναι και η μοναδική, μεγάλη αμαρτία. Η απροθυμία να δούμε ποιοι είμαστε και να αγαπήσουμε. (Γρηγ. Βασιλειάδης, Ψυχολόγος)
- Όταν έχεις ξυπνήσει, δεν χρειάζεται πια το ξυπνητήρι. (Γρηγ. Βασιλειάδης, Ψυχολόγος)